

[K. Axel Nielsen.]

fiskation ejendom, der tilhører tyske statsborgere, der findes ikke at kunne betragtes som fjendtlige — det sidste er ordret givet. Må jeg med hensyn til denne sidste ændring af loven gøre opmærksom på, at det efter min opfattelse fremgår af forhandlingerne både i folketing og i landsting — særlig landstingets udvalgsbetænkning er her oplysende — at når det i loven hedder, at handelsministeren kan fritage, betyder det, at han skal fritage, altså når det drejer sig om personer, der findes ikke at kunne betragtes som fjendtlige.

På anden måde vil det heller ikke være muligt at bringe lovens administration i overensstemmelse med det responsum, som folketingsudvalget indhentede til belysning af lovens forhold til den da gældende grundlovs § 80. Om dette responsum siger folketingsudvalgets ordfører, hr. Hjermind, ifølge Folketingstidende 1945-46, sp. 3389:

„Med hensyn til forholdet til grundlovens § 80 fremgår det af dette responsum, at § 80, der sikrer ejendomsrettens ukrænkelighed, ikke afskærer lovgivningsmagten fra at give regler om konfiskation, hvor pønale eller generalpræventive, politimæssige hensyn kan motivere anvendelse af konfiskation.“

Der skal altså, hvis vi vil undgå at komme i konflikt med grundloven, i henhold til dette responsum foreligge pønale eller generalpræventive, politimæssige hensyn; men sådanne hensyn kan næppe tænkes at være til stede over for tyske statsborgere, der har været absolut loyale over for Danmark, og disse personer må derfor have krav på at få denne dispensation.

Dispensationsnævnets døre er som nævnt lukkede. Afslag på andragender om dispensation er ikke begrundede, og der er ingen appelinstans. Vi har altså ingen mulighed for at skønne over, hvorvidt konfiskationsloven er administreret efter de ved dens tilblivelse klart udtrykte forudsætninger, for vi kender simpelt hen ikke det materiale, på grundlag af hvilket afgørelsen træffes. Ansøgeren kender heller ikke dette materiale og har derfor ingen mulighed for at imødegå eller rette fejl i de oplysninger, nævnet har indhentet. Nu går tæppet ned for andragender om dispensation, idet andragender, der indsendes efter den 30. april i år,

kun i meget sjældne tilfælde vil kunne behandles. Det er derfor på høje tid, administrationen af denne lov undersøges, men jeg vil gerne føje til, at jeg ikke venter og ikke håber, at der er noget at kritisere.

Med disse bemærkninger vil jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Henry Christensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lorentzen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på venstres vegne gøre nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Lovforslaget går jo, som det fremgår af dets tekst, og som den ærede ordfører for socialdemokratiet yderligere har redegjort for, ud på, at man nu i det væsentlige når til en afslutning af den konfiskation, der er foregået i henhold til loven af 1946. Der skal ingen diskussion være om, at jeg på mit partis vegne kan tilslutte mig dette hovedformål.

Jeg kunne endda gøre den tilføjelse, at man måske kunne være nået til en afslutning på et tidligere tidspunkt; men at vi i hvert fald nu når dertil, er efter min mening godt. Jeg kan for mit vedkommende også tilslutte mig de synspunkter, som er fremsat om, at man i det udvalg, der bliver nedsat, får nærmere — som også af handelsministeren lovet — oplysninger om, hvorledes loven har været administreret gennem de år, den har virket.

Der er ingen grund til at gøre yderligere principielle bemærkninger. Det vil være naturligt, at vi også i udvalget gennemgår den form, hvorunder afslutningen skal ske, og de undtagelsesbestemmelser, lovforslaget indeholder både i den ene og den anden retning.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg kan tilføje, at det er med glæde, vi ser denne sag blive afsluttet. Igennem en længere årrække, ja, jeg tror helt tilbage til jeg blev medlem af finansudvalget i 1950, har det været en årlig tilbagevendende begivenhed, at finansudvalget har haft samråd med den til enhver tid værende